

שמחת העבודה בענף הבקר בעין השופט

ובריאותם למען קיים את הענף ולקדמו. שאלנו את עצמנו מדי פעם את השאלה: „מה לעשות עוד לכרמי ולא עשיתי לו?” למה נגרע חלקנו מכל יתר המשקים. סחבנו בעול לילות וימים בתנאי עבודה מהגרועים ביותר במשק. שעות רבות כרענו ליד כל פרה וסחבנו את מכונת החליבה וכדי החלב, נוסף לכך — העמסת זבל רטוב יום-יום על עגלה ששלושה רפתנים „הר

וכי מילתא זוטרתי היא? 1200 ליטר חלב מ־56 חולבות, וממוצע של 21.6 ליטר לפרה בשקילה אחרונה!

עם כניסתנו למכון החדש השגנו כמה שיאים שלא ידענום עד כה ברפת עין־השופט. שיא בתנובת החלב האבסולוטית ובממוצע לפרה בעדר. שיא ביציבות של התנובה הגדולה ושיא במספר הפרות שהגיעו לתנובה הנעה בין 30 ל־40 ליטר ליום. מעטים היו המקרים עד כה ברפת שלנו שפרות עברו את התנובה של 30 ליטר ליום. קשה לתאר את שמחת הרפתנים בראותם את העיטנים הנפוחים השופעים חלב וצנצנות הזוכות המבריקות, ההולכות ומתמל־אות. ולא פעם נדמה לך שהפרות מתחרות ביני־הן — ובעיקר הרקורדיות שבהן — למען שתגדל שמחתנו. הפעם יש לציין „שלא לבדד ישכון הרפתן”. בניגוד לשנים עברו שלא זכינו אף לביקור של מרכז המשק ברפת, הפעם — חברים רבים היו שותפים כנים לשמחה. ובעיקר אלה העוסקים במלאכה: מסגרים ובנאים, חשמלאים וחצרנים נתנו ידם למען עוזר והשלים את החסר.

עכשיו מותר לגלות: ספקות רבים קיננו בלב בימי הדיונים בוועדת המשק על בניית מכון החליבה והעברת הרפת לשטח החדש; הטרידה אותנו השאלה — האם השקעה זו תצ־דיק את עצמה? בפניות שונות של המשק התהלכו שמועות על חיסול הענף. יאוש ואכזבה היו מנת חלקם של הרפתנים שהשקיעו מכוחם

בשקילה של סוף אפריל	
לוטיה	40.6 ליטר ליום
ויקטוריה	39.5 " "
בשקילה של 10 במאי	
פועה	38.6 ליטר ליום
מרגלית	38 " "

ציאו את הנשמה” עד שהכניסוה או הוציאוה מהרפת, ויש להגיד: אילו הצלחת הענף היתה נקבעת רק ע”י המאמצים של העובדים היינו עומדים בזה וגם מתקדמים יותר, אולם יש עוד שותף לעסק וזאת היא הפרה, והיא לא השלימה עם המצב. תנאי קיומה ברפת הישנה היו מהגרר־עים ביותר. בתוך הרפת — צפיפות ומחנק, בחצר שמש לוהטת בקיץ וגשמים ובוץ בחורף. כל אלה מהווים סיבות מספיקות למחלות שונות, דלקות עטין ואי־התעברות.

היינו נאלצים להוציא כל שנה 15—20 ראש

להצעה בדבר השתייכות להתאחדות מגדלי בקר. עם בחירת המועצה נסתיימה האסיפה במועד הקבוע מראש והמשתתפים הספיקו לחזור באותו יום לבתיהם.

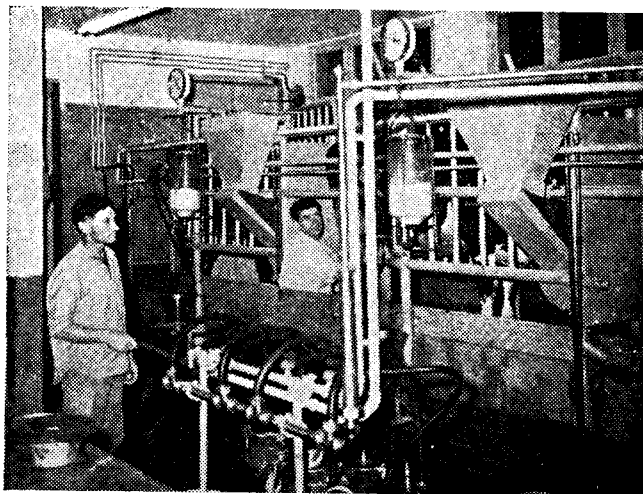
הרושם הכללי ממהלך האסיפה הוא שהאגודה מנהלת את ענייניה לשביעות רצונם המלאה של החברים ואף עצם ניהול האסיפה הוכיח את הגישה המעשית לכל הבעיות.

י. ע.

באסיפה חייבו תביעה זו, בהכירם שהנהלת ההתאחדות מסייעת במידה רבה להצלחת פעור לות האגודות להזרעה.

כן נתגלו חילוקי דעות בענין רכישת פרים לאגודה. היו שצידדו אך ורק בפריים מעבר לים — מאמריקה, והיו שהצביעו על כך שאפשר ואפשר להכין רזרבה טובה של פרים מילודי הארץ.

לבסוף הובאו להצבעה ההצעות של הוועדה המתמדת ורובן נתקבלו ללא הסתייגויות, פרט

מראה פנים בית החליבה (הגלופה של „השבוע בקיבוץ הארצי“)

כמספר העמדות בסככה החדשה, וזה לא יגדיל את מספר ימי העבודה האבסולוטי. (ב) עלינו לרכוש בזמן הקרוב טנק לחלב. זה שומר על טיב החלב וחוסך הרבה עבודה. לא אוכל לסיים את רשימתי מבלי להזכיר לפחות במספר מלים את ענין המספוא. יש

הרכב העדר	
פרות חולבות	60
עגלות הרות	20
עגלות צעירות	50
עגלים לפיטום	25
יחד	155 ראש

לעשות כל מאמץ למען העמיד את הענף הזה על יסוד בריא, כי בלעדיו אין קיום לרפת ואין טעם למאמצים. נקווה שצוות העובדים החדש והצעיר יעשה את מלאכתו נאמנה ובמאמץ משותף נעלה לטבלת המצטיינים בעדרי החלב בארץ.

לייבוש

והגידול הטבעי בקושי הספיק למלא את מקום הפרות היוצאות. היו גם שנים שנאלצנו לקנות פרות מהחוץ למען קיים את המספר הממוצע בעדר.

ביצענו שתי פעולות חשובות: (א) סלקציה מתוכננת; (ב) תשומת לב מיוחדת הקדשנו לדור הצעיר, ומצב העגלות הלך והשתפר בשנים האחרונות.

בוזה ניתנת התשובה לחברים רבים ששואלים — למה כה עלתה התנובה עם הכניסה לרפת החדשה? נוכחנו לדעת שלעדר שלנו יש יסוד בריא וכשניתנו לו התנאים המתאימים, הוא התחיל להחזיר בכבוד.

כשאני נזכר בתכניות השונות שצצו בשעתו על בניית מכון חליבה בלי סככה והחזקת הפרות בדיר העגלות, אני מברך על כך שהתגברנו על חולשת־הדעת ועשינו עבודה שלמה.

בין המטרות שהצבנו לפנינו עם בניית המכון:

(א) הפחתת מספר ימי העבודה לפרה. אין לי כל ספק שבתנאים הקיימים נקמץ הרבה ימי עבודה, אולם לשם יעילות־יתר עלינו להגיע בתקופה הקרובה ליחידת עדר של 80 חולבות,